

દાનિએલનું પુસ્તક - ક્રમાંક ઓગણચાલીસ

ભવિષ્યવાણીના ગૂંથેલા ચિત્રનું ઉદ્ઘાટન: વિલિયમ મિલરના સ્વપ્ન અને અંતિમ દિવસોમાં મૂળભૂત સત્યોની પુનઃસ્થાપના

Jeff Pippenger

2024-01-03

અમે અંતિમ દિવસોમાં વિલિયમ મિલરની સ્વપ્નની ભવિષ્યવાણીય લાગુ પડતાની વિચારણા કરી રહ્યા છીએ, કેમ કે એ જ તે સ્થાન છે જ્યાં સર્વ ભવિષ્યવાણીઓ તેમની પરિપૂર્ણ પૂર્ણતા પામે છે. મિલરનું સ્વપ્ન એક્ટ્રેન્ટિઝમનાં તે પાયાના સત્યોની શોધ, સ્થાપના, અસ્વીકાર, દફનાવવું અને પુનઃસ્થાપનને ઓળખાવે છે, જે મિલરની સેવા દ્વારા એકત્રિત કરવામાં આવ્યા હતા. તે પાયાના સત્યો 1798માં મુદ્રામુક્ત કરવામાં આવેલા સત્યોનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા હતા. તે સત્યો ઉલાઈ નદીના દર્શન દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. Early Writings પુસ્તકમાં નોંધાયેલ મુજબ, મિલરનું સ્વપ્ન તેનું બીજું સ્વપ્ન હતું, અને જેમ મિલર પોતે નેબૂખદનેઝર દ્વારા પૂર્વરૂપિત કરવામાં આવ્યો હતો, તેમ તે સ્વપ્ન પણ નેબૂખદનેઝરના બીજા સ્વપ્ન દ્વારા પૂર્વરૂપિત કરવામાં આવ્યું હતું.

અગાઉના લેખોએ દર્શાવ્યું છે કે નેબૂખદનેઝરના જીવનના “સાત સમય,” જેમાં તે પશુના હૃદય સાથે જીવ્યો હતો, તેનો અંત પ્રતીકાત્મક રીતે 1798માં આવ્યો. ત્યારબાદ તેનું રાજ્ય તેને ફરીથી પરત અપાયું, અને પ્રથમ વખત નેબૂખદનેઝરે સંપૂર્ણ રીતે રૂપાંતરિત થયેલા મનુષ્યનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું. “અંતકાળ”ના પરિપ્રેક્ષ્યમાં, 1798માં તેણે “જ્ઞાની”નું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું. અમે આ પણ ઓળખ્યું છે કે બેબિલોનના પ્રથમ રાજા તરીકે, નેબૂખદનેઝર પર આવેલ “સાત સમય”નો ન્યાય, બેબિલોનના અંતિમ રાજા બેલશઝર પર આવેલ બે હજાર પાંચસો વીસ (મેને, મેને, ટેકેલ, ઉફર્સીન)ના ન્યાયનો પૂર્વછાયો હતો.

“બાબેલના અંતિમ શાસક પર, જેમ પ્રતીકરૂપે તેના પ્રથમ શાસક પર આવ્યું હતું તેમ, દૈવી જાગૃતદૂતની આ દંડવિચાર આવ્યો હતો: ‘હે રાજા, ... તને કહેવામાં આવે છે; રાજ્ય તારી પાસેથી દૂર કરવામાં આવ્યું છે.’ દાનિયેલ 4:31.” Prophets and Kings, 533.

સિસ્ટર વ્હાઇટે બેલ્શઝરને તેના ન્યાયના ઘડીએ “મૂર્ખ રાજા” તરીકે ઓળખાવ્યો હતો. નેબૂખદનેઝરના ન્યાયના સમયના નિષ્કર્ષમાં તે “જ્ઞાની રાજા”નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, કારણ કે તેને “સાત વખત”ના ન્યાયથી લાભ થયો હતો; અને બેલ્શઝરે, ઇતિહાસ જાણતો હોવા છતાં, તેમાંથી લાભ મેળવવાનો ઇનકાર કર્યો.

“પરંતુ બેલ્શઝરના વિનોદપ્રેમ અને આત્મમહિમાના લાલસાએ તે પાઠોને મિટાવી નાંખ્યા, જે તેને કદી ભૂલવા ન જોઈએ હતા; અને તેણે એવા જ પાપો કર્યા, જેમણે નેબૂખદનેઝર પર સ્પષ્ટ દૈવી ન્યાય લાવ્યા હતા. તેને કૃપાપૂર્વક અપાયેલા અવસરોએ તેણે વેડફી નાખ્યા, અને સત્યને ઓળખવા માટે તેની પહોંચમાં રહેલા અવસરોનો ઉપયોગ કરવામાં અવગણના કરી. ‘ઉદ્ધાર પામવા માટે મને શું કરવું જોઈએ?’—આ એવો પ્રશ્ન હતો કે જેને તે મહાન પરંતુ મૂર્ખ રાજાએ ઉદાસીનતાપૂર્વક અવગણ્યો.”

Bible Echo, April 25, 1898.

નેબૂખદનેઝર ઇ.સ. 1798માં “જ્ઞાની”નો પ્રતીક છે, જે અંતકાળે જ્ઞાનના વધારાને સમજે છે.

ગર્વભર્યા દંભ હજી તેના હોઠોથી પૂરતો વિદાય પણ થયો ન હતો, ત્યાં જ ૨ વર્ગમાંથી આવેલી એક વાણીએ તેને જણાવ્યું કે દેવના નિયુક્ત ન્યાયનો સમય આવી પહોંચ્યો છે. એક જ ક્ષણે તેની બુદ્ધિ હરણ કરવામાં આવી, અને તે પશુસમાન બની ગયો. સાત વર્ષ સુધી તે આ રીતે અધોગતિમાં રહ્યો. આ સમયના અંતે તેની બુદ્ધિ તેને ફરી પ્રાપ્ત થઈ, અને પછી ૨ વર્ગના મહાન દેવ તરફ નમ્ર તાથી નજર ઊંચી

કરીને તેણે આ શિક્ષામાં દૈવી હસ્તને ઓળખ્યો, અને તે ફરી એકવાર તેના સિંહાસન પર પુનઃસ્થાપિત થયો.

“એક જાહેર ઘોષણામાં, રાજા નેબૂખદનેસ્સરે પોતાનો દોષ સ્વીકાર્યો, અને તેની પુનઃસ્થાપનામાં દેવની મહાન દયાને માન્ય કરી. પવિત્ર ઇતિહાસમાં નોંધાયેલ તેના જીવનનું આ અંતિમ કાર્ય હતું.” Review and Herald, February 1, 1881.

નેબૂખદનેસ્સરના “સાત સમય”ના અંતે, તેણે એક જાહેર ઘોષણા કરી, જેમાં જાહેર સ્વીકાર પણ સમાવેશ પામ્યો હતો. નેબૂખદનેસ્સર તરીકે મિલર, 1798માં રહેલા “જ્ઞાની”નું પ્રતીક છે, જેઓ અંતકાળે જ્ઞાનના વધારાને સમજે છે. તેઓ બંનેને બે સ્વપ્નો થયા હતા, અને તેમના અનુક્રમે બીજા સ્વપ્નો પ્રતીકાત્મક રીતે “સાત સમય”ની ઓળખ આપે છે. અગાઉના લેખોમાં દર્શાવવામાં આવ્યું છે કે “સાત સમય” એક સંક્રમણબિંદુને ચિહ્નિત કરે છે.

૧૭૯૮માં, નેબૂખદનેસ્સર પોતાની ગર્વભરી સ્થિતિમાંથી જ્ઞાનીની સ્થિતિમાં થયેલા પરિવર્તનનું ચિહ્ન મૂકે છે. તેમાં તેની જાહેર કબૂલાતનો સમાવેશ હતો. ૧૭૯૮, બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના પાંચમા અને છઠ્ઠા રાજ્ય વચ્ચેનું પરિવર્તનબિંદુ પણ હતું. તેણે પ્રથમ દૂતના આગમનને પણ ચિહ્નિત કર્યું, અને આ રીતે એક નવી વ્યવસ્થાનો આરંભ દર્શાવ્યો, કારણ કે આવનારા ન્યાયની ચેતવણી ત્યાં સુધી થઈ શકતી નહોતી જ્યાં સુધી બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના પાંચમા રાજ્યને તેની ઘાતક ઘા પ્રાપ્ત ન થઈ હોય.

“આ સંદેશ પોતે જ આ પ્રકાશ પાથરે છે કે આ ચળવળ કયા સમયે થવાની છે. તેને ‘શાશ્વત સુવાર્તા’નો એક ભાગ જાહેર કરવામાં આવ્યો છે; અને તે ન્યાયના આરંભની ઘોષણા કરે છે. ઉદ્ધારનો સંદેશ સર્વ યુગોમાં પ્રચારિત થયો છે; પરંતુ આ સંદેશ સુવાર્તાનો એવો એક ભાગ છે, જેનો પ્રચાર માત્ર અંતિમ દિવસોમાં જ થઈ શક્યો હોત, કારણ કે ફક્ત ત્યારે જ આ સત્ય હોત કે ન્યાયની ઘડી આવી પહોંચી હતી. ભવિષ્યવાણીઓ ન્યાયના આરંભ સુધી લઈ જતી ઘટનાઓનો અનુક્રમ રજૂ કરે છે. આ વાત ખાસ કરીને દાનિયેલના ગ્રંથ વિષે સત્ય છે. પરંતુ તેની ભવિષ્યવાણીનો જે ભાગ અંતિમ દિવસોને સંબંધિત હતો, તેને ‘અંતકાળ સુધી’ બંધ કરી મુકી અને મુદ્રાબદ્ધ રાખવા દાનિયેલને આજ્ઞા આપવામાં આવી હતી. આ ભવિષ્યવાણીઓની પરિપૂર્ણતા પર આધારિત, ન્યાયને સંબંધિત સંદેશનો પ્રચાર અમે આ સમય સુધી પહોંચીએ ત્યાં સુધી થઈ શક્યો ન હોત. પરંતુ અંતકાળે, ભવિષ્યવક્તા કહે છે, ‘ઘણા અહીંથી ત્યાં દોડી ફરશે, અને જ્ઞાન વધશે.’ દાનિયેલ 12:4.”

પ્રેરિત પૌલે મંડળીને ચેતવણી આપી હતી કે તેઓ તેમના સમયમાં ખ્રિસ્તના આગમનની રાહ ન જુએ. “તે દિવસ આવશે નહિ,” તે કહે છે, “જો પહેલાં ધર્મથી વિમુખતા ન આવે, અને પાપનો મનુષ્ય પ્રગટ ન થાય.” 2 થેસલોનિકીઓ 2:3. મહાન ધર્મત્યાગ પછી અને ‘પાપના મનુષ્ય’ના શાસનના દીર્ઘકાળ બાદ જ આપણે આપણા પ્રભુના આગમનની અપેક્ષા રાખી શકીએ. ‘પાપનો મનુષ્ય,’ જેને ‘અધર્મનું રહસ્ય,’ ‘વિનાશનો પુત્ર,’ અને ‘તે દુષ્ટ’ પણ કહેવાયો છે, તે પાપાસત્તાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે, જેમ ભવિષ્યવાણીમાં પૂર્વકથિત હતું, 1260 વર્ષ સુધી પોતાની સર્વોચ્ચતા જાળવી રાખવાની હતી. આ સમયગાળો 1798માં પૂર્ણ થયો. તે સમય પહેલાં ખ્રિસ્તનું આગમન થઈ શકતું ન હતું. પૌલની આ ચેતવણી 1798ના વર્ષ સુધીના સમગ્ર ખ્રિસ્તી વ્યવસ્થાકાળને આવરી લે છે. ખ્રિસ્તના દ્વિતીય આગમનનો સંદેશો એ સમય પછી જ જાહેર કરવામાં આવવાનો છે.

“અતીત યુગોમાં આવો કોઈ સંદેશ ક્યારેય આપવામાં આવ્યો ન હતો. જેમ આપણે જોયું છે તેમ પૌલે તેનો પ્રચાર કર્યો નહોતો; તેણે પોતાના ભાઈઓને પ્રભુના આગમન માટે ત્યારેના બહુ દૂરના ભવિષ્ય તરફ સંકેત કર્યો હતો. સુધારકોએ પણ તેનો પ્રખ્યાપન કર્યો નહોતો. માર્ટિન લૂથરે પોતાના સમયથી આશરે ત્રણસો વર્ષ આગળના ભવિષ્યમાં ન્યાયનો સમય રાખ્યો હતો. પરંતુ 1798 પછી દાનિયેલનું પુસ્તક ઉન્મુદ્રિત થયું છે, ભવિષ્યવાણીઓનું જ્ઞાન વધ્યું છે, અને ઘણાએ નજીક આવેલા ન્યાયનો ગંભીર સંદેશ જાહેર કર્યો છે.” The Great Controversy, 356.

૧૭૯૮માં, ઉદ્ધારના કાર્યનો એક નવો યુગ આરંભ્યો, અને તે નવા યુગે ૧૮૪૪માં શરૂ થનારા બીજા એક યુગ વિષે ચેતવણી આપી. તે યુગ-પરિવર્તન સમયે, એક દ્વાર બંધ થશે અને એક દ્વાર ખુલશે.

ફિલાડેલ્ફિયામાં આવેલી ક્વીસિયાના દૂતને લખ: જે પવિત્ર છે, જે સચ્ચો છે, જે દાવિદની કુંજ ધરાવે છે, જે ખોલે છે અને કોઈ મનુષ્ય બંધ કરી શકતો નથી, અને જે બંધ કરે છે અને કોઈ મનુષ્ય ખોલી શકતો નથી, તે આ વાતો કહે છે; હું તારાં કાર્યો જાણું છું: જુઓ, મેં તારાં સમક્ષ એક ખુલ્લું દ્વાર મૂક્યું છે, જેને કોઈ બંધ કરી શકતો નથી; કારણ કે તારી શક્તિ થોડી છે, છતાં તું મારું વચન પાળ્યું છે, અને મારા નામનો ઇનકાર કર્યો નથી. પ્રકટીકરણ ૩:૭, ૮.

દરવાજાનું ઉદ્ઘાટન એક નવા વ્યવસ્થાકાળને સૂચવે છે. ૧૭૯૮માં, પ્રથમ ક્રોધના અંતે—જે ૭૨૩ BCથી ૧૭૯૮ સુધી પૂર્ણ થયો હતો—રાજ્યોમાં તથા સંદેશમાં વ્યવસ્થાકાળનો ફેરફાર થયો હતો. ૧૮૪૪માં પણ, અંતિમ ક્રોધના અંતે—જે ૬૭૭ BCથી ૧૮૪૪ સુધી પૂર્ણ થયો હતો—વ્યવસ્થાકાળનો ફેરફાર થયો હતો. ૧૭૯૮માં, પ્રથમ દેવદૂતના સંદેશનો વ્યવસ્થાકાળ, જે આવનાર ન્યાય વિષે ચેતવણી આપતો હતો, આવી પહોંચ્યો હતો. નેબૂપદનેઝર અને મિલર બન્નેને “જ્ઞાની” તરીકે, “અંતકાળ”માં રજૂ કરવામાં આવ્યા છે, જ્યારે “દરવાજો” પ્રથમ દેવદૂતના સંદેશના આંતરિક વ્યવસ્થાકાળ માટે તથા સમુદ્રના પશુથી પૃથ્વીના પશુ સુધીના બાહ્ય વ્યવસ્થાકાળ-પરિવર્તન માટે ખોલવામાં આવ્યો હતો. પ્રથમ દેવદૂતના સંદેશનો વ્યવસ્થાકાળ ત્યારે પૂર્ણ થયો, જ્યારે ૨૨ October, ૧૮૪૪ના રોજ પરમ પવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશનો દરવાજો ખોલવામાં આવ્યો, અને ત્રીજા દેવદૂતનો વ્યવસ્થાકાળ તથા તપાસન્યાય આવી પહોંચ્યા.

મિલરની બીજી સ્વપ્નકથા ત્યારે શરૂ થાય છે જ્યારે ૧૭૯૮માં એક દ્વાર ખુલ્યું, અને તે ત્યારે પૂર્ણ થાય છે જ્યારે “બે સાક્ષીઓ”ના સંક્રમણકાળમાં એક દ્વાર ખુલ્યું, જેમને મધરાત્રીના કંદનનો સંદેશ જાહેર કરવા માટે ફરી જીવંત કરવામાં આવ્યા. ભવિષ્યવાણીની દૃષ્ટિએ નેબુકદનેઝર અને મિલર બન્નેએ ૧૭૯૮માં સમુદ્રના પશુના રાજ્યમાંથી પૃથ્વીના પશુના રાજ્ય સુધીના સંક્રમણનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું. તેઓ બન્ને ૧૮૪૪માં તપાસકર્તા ન્યાયના નજીક આવવાની તથા તેના આગમનની જાહેરાતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. ૧૭૯૮ અને ૧૮૪૪, લેવ્યવ્યવસ્થા છઠ્ઠીસમાં દર્શાવ્યા મુજબ “સાત વખત”ના સમયગાળામાં પૂર્ણ થયેલા, પોતાના લોકો વિરુદ્ધ દેવના પ્રથમ અને અંતિમ “ક્રોધપ્રકાશ”ના સમાપનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. ૧૭૯૮થી ૧૮૪૪ સુધીનાં છતાલીસ વર્ષો આત્મિક મંદિરના નિર્માણનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યાં કરારનો દૂત ૨૨ ઓક્ટોબર, ૧૮૪૪ના દિવસે અચાનક આવ્યો, જ્યારે ખ્રિસ્ત પવિત્ર સ્થાનમાંથી અતિ પવિત્ર સ્થાનમાં સંક્રમિત થયો.

૧૭૯૮ અને ૧૮૪૪, “સાત વખત” દ્વારા ચિહ્નિત થયેલા પરિવર્તનો (એકથી વધુ) ને ઓળખાવે છે. ૧૮૫૬માં મિલરાઈટ ફિલાડેલ્ફિયન એડવેન્ટિઝમમાંથી મિલરાઈટ લાઉદિકેયન એડવેન્ટિઝમ તરફનું પરિવર્તન પણ “સાત વખત” વિષયક જ્ઞાનમાં થયેલા વધારાથી ચિહ્નિત થયું હતું, જે ત્યારબાદ ૧૮૬૩માં નકારવામાં આવ્યું. ૧૭૯૮માં દાનિયેલની પુસ્તકમાંથી જ્ઞાનમાં વધારો થયો હતો, જેમાં લૈવીય વ્યવસ્થા છઠ્ઠીસના એ જ “સાત વખત”નો સમાવેશ થતો હતો, જેને મિલરાઈટ ફિલાડેલ્ફિયન એડવેન્ટિઝમના અંતે નકારવામાં આવવાનું હતું.

ફિલાડેલ્ફિયાથી લાવોદિકિયા તરફ પ્રથમ દૂતની યજ્ઞવળનું પરિવર્તન ૧૮૫૬ થી ૧૮૬૩ સુધીનાં સાત વર્ષો દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામ્યું હતું. લાવોદિકિયાનો સંદેશ ૧૮૫૬માં આવ્યો, અને સાત વર્ષ સુધી “સાત સમય” વિષેનું નવું પ્રકાશ, જે અનસીલ કરવામાં આવ્યું હતું, એ ત્રણ-પદિય પરીક્ષાની પ્રક્રિયા ઉત્પન્ન કરી, જેમાં ૧૮૬૩માં એડવેન્ટિઝમ નિષ્ફળ ગયું. “સાત સમય” વિષેના પ્રકાશને સ્વીકારવા અથવા નકારવા માટે સાત વર્ષ આપવામાં આવ્યા હતા. મિલરાઈટ ફિલાડેલ્ફિયન એડવેન્ટિઝમથી મિલરાઈટ લાવોદિકિયન એડવેન્ટિઝમ સુધીની યજ્ઞવળનું આ પરિવર્તન અંતકાળે ક્રમની પલટને પ્રતિરૂપરૂપે દર્શાવે છે—અર્થાત્, ત્રીજા દૂતની લાવોદિકિયન યજ્ઞવળથી ત્રીજા દૂતની ફિલાડેલ્ફિયન યજ્ઞવળ તરફનું પરિવર્તન.

ઈશાયાહની પૈસઠ-વર્ષો ય ભવિષ્યવાણી ઇઝરાયલના પ્રથમ ઉત્તર રાજ્ય અને ત્યારબાદ દક્ષિણ રાજ્ય સામે દેવના પ્રથમ અને અંતિમ કોપની શરૂઆતને ચિહ્નિત કરે છે।

કારણ કે સીરિયાનું મથક દમસ્કસ છે, અને દમસ્કસનું મથક રેઝીન છે; અને પાસઠ વર્ષોની અંદર એફ્રાયિમ એવો તૂટી જશે કે તે પ્રજા જ રહેશે નહીં. યશાયા 7:8.

ઈશાયાહની પાંસઠ વર્ષની ભવિષ્યવાણી ઇ.પૂ. 742માં આપવામાં આવી હતી, અને પાંસઠ વર્ષની અંદર ઉત્તરનું રાજ્ય અસ્તિત્વમાંથી દૂર થઈ જવાનું હતું. ઇ.પૂ. 742 પછી ઓગણીસ વર્ષ, એટલે કે ઇ.પૂ. 723માં, ઉત્તરનું રાજ્ય અશ્શૂર દ્વારા દાસત્વમાં લઈ જવાયું. આ પાંસઠ વર્ષોના અંતે દક્ષિણ રાજ્ય પરનો પ્રકોપ ઇ.પૂ. 677માં શરૂ થયો, જ્યારે મનશ્શે બાબિલીઓને દ્વારા બંધક બનાવી લેવામાં આવ્યો. તેથી આ પાંસઠ વર્ષો ઉત્તર રાજ્યની પ્રથમ બંધકાઈ સુધીના ઓગણીસ વર્ષોના સમયને, અને ત્યારબાદ મનશ્શેની બંધકાઈ સુધીના વધુ છેતાલીસ વર્ષોને દર્શાવે છે.

તે ભવિષ્યવાણીઓએ પોતાના પૂર્ણતાના તબક્કા 1798, 1844 અને 1863માં પ્રાપ્ત કર્યા. 1798માં, પ્રથમ દૂતના આગમન સાથે ઉદ્ધારના સંદેશામાં આંતરિક પરિવર્તન થયું, અને સાથે સાથે બાઇબલની ભવિષ્યવાણીના રાજ્યોમાં બાહ્ય પરિવર્તન પણ થયું. 1844માં, ત્રીજા દૂતના આગમન સાથે પવિત્રસ્થાનના પ્રથમ વિભાગનો દ્વાર બંધ થયો અને તપાસણીય ન્યાય શરૂ થયો, તેથી ઉદ્ધારના સંદેશામાં આંતરિક પરિવર્તન થયું. 1863માં, પૃથ્વીના પશુનાં બંને શિંગડાં બે વર્ગોમાં વિભાજિત થયા ત્યારે એક બાહ્ય પરિવર્તન થયું.

રિપબ્લિકન શિંગડું બે રાજકીય પક્ષોમાં વિભાજિત થયું, અને ત્યારથી આગળ પૃથ્વીના પશુના ઇતિહાસ પર તે બંનેનું પ્રભુત્વ રહ્યું. પ્રોટેસ્ટન્ટ શિંગડું બે ધર્મત્યાગી પ્રકટતાઓમાં વિભાજિત થયું: એક પક્ષ પોતાને પ્રોટેસ્ટન્ટ ગણાવતો હતો અને સાતમા દિવસના શબ્દાથનું પાલન કરવાની દાવો કરતો હતો, અને બીજો વર્ગ પોતાને પ્રોટેસ્ટન્ટ ગણાવતો હતો, પરંતુ ઉપાસનાના પોતાના પસંદ કરેલા દિવસ તરીકે સૂર્યના દિવસને સમર્થન આપતો હતો.

તે ઇતિહાસમાં, અંધકારયુગમાંથી બહાર આવેલું પ્રોટેસ્ટન્ટ શિંગડું 11 ઓગસ્ટ, 1840 થી 22 ઓક્ટોબર, 1844 સુધી પરીક્ષામાં મુકાયું હતું, અને તે પરીક્ષણની પ્રક્રિયામાં નિષ્ફળ રહ્યું તથા રવિવાર પાળનારા પ્રોટેસ્ટન્ટ લોકોથી રવિવાર પાળનારા પતિત પ્રોટેસ્ટન્ટ લોકોમાં પરિવર્તિત થયું.

1844માં સ્થાપિત અને ઓળખાયેલ સાચા પ્રોટેસ્ટન્ટ શિંગડાના ઇતિહાસમાં 1856થી 1863 સુધી એક પરીક્ષણપ્રક્રિયા ઘટી. ત્યારબાદ સાચું સબ્બાથ-પાલન કરતું પ્રોટેસ્ટન્ટ શિંગડું ફિલાડેલ્ફિયાથી લાઉડિકિયા તરફ પરિવર્તિત થયું, અને સાથે સાથે સાચા સબ્બાથ-પાલન કરનારા પ્રોટેસ્ટન્ટ લોકોથી સબ્બાથ-પાલન કરતું ધર્મત્યાગી પ્રોટેસ્ટન્ટ શિંગડું તરફ પણ પરિવર્તિત થયું. “સાત વખત” 1798, 1844, 1856 અને 1863 સાથે સંકળાયેલું છે. “સાત વખત” પરિવર્તનબિંદુ સાથે સંકળાયેલું એક પ્રતીક છે, અને આ સત્ય અનેક સાક્ષીઓ પર સ્થાપિત છે.

1798માં “સાત સમય” વિષે જ્ઞાનમાં વધારો થયો, કારણ કે મિલરે શોધી કાઢેલી સર્વપ્રથમ સમય-ભવિષ્યવાણી એ જ સત્ય હતી. 1863 સુધીમાં, તે સત્યને નકારી કાઢવામાં આવ્યું હતું, અને આ રીતે યશાયાહ અધ્યાય સાતમાં રજૂ કરાયેલ ભવિષ્યવાણીના પાંસઠ વર્ષના અંતિમ અવધિના નિષ્કર્ષને ઓળખવામાં આવ્યું.

સંપૂર્ણ બે હજાર પાંચસો વીસ વર્ષની ભવિષ્યવાણીમાં શરૂઆત અને અંત—બંને સ્થળે—ઉલટા પ્રતિબિંબ જેવી, દર્પણસમાન રચનામાં, પાંસઠ વર્ષની અવધિ રહેલી છે. અંતની શરૂઆતમાં આવેલા પાંસઠ વર્ષ (1798), જેનો પ્રતિરૂપ શરૂઆતની શરૂઆતમાં આવેલા પાંસઠ વર્ષો માં, ઇ.સ.પૂર્વે 742માં, જ્યારે આ ભવિષ્યવાણી આપવામાં આવી, જોવા મળે છે, ત્યારે “સાત સમય” વિષે જ્ઞાનમાં વધારો થયો, જેને “જ્ઞાનની”

મિલરાઈટોએ સમજી ને પ્ર ગટ કર્યો . અંતના અંતમાં આવેલા પાંસઠ વર્ષો માં, એટલે કે 1863માં, એ જ સત્ ય વિષે જ્ઞાનમાં વધુ એક વધારો થયો, જેને સત્ ય પ્રોટેસ્ટન્ટ શિંગડાના તાજેતરમાં મુગટધારી બનેલા “યાજકો”એ અંતે નકારી કાઢ્યો.

મારા લોકો જ્ઞાનના અભાવે નાશ પામે છે; કારણ કે તું જ્ઞાનનો તિરસ્કાર કર્યો છે, તેથી હું પણ તારો તિરસ્કાર કરીશ, જેથી તું હવે મારા માટે યાજક ન રહે; અને કારણ કે તું તારા ઈશ્વરની વ્યવસ્થા ભૂલી ગયો છે, તેથી હું પણ તારા સંતાનોને ભૂલી જઈશ. હોશિયા 4:6.

દાનિયેલનું પુસ્તક જ્યારે ઉદ્ઘાટિત થાય છે ત્યારે જ્ઞાનનો વધારો “સાત સમય” સાથે સંકળાયેલો છે; તેથી તે માત્ર એક સંક્રમણબિંદુનું જ નહીં, પરંતુ ભવિષ્યવાણીના સંદેશના ઉદ્ઘાટનનું પણ પ્રતીક છે.

18 જુલાઈ, 2020ના રોજ પ્રથમ નિરાશા સાથે અન્ય એક પરિવર્તનનો આરંભ થયો, જેણે “વિલંબનો સમય” શરૂ કર્યો અને પ્રકાશિતવાક્ય અધ્યાય અગિયારના સાડા ત્રણ દિવસોની શરૂઆત નિશ્ચિત કરી—જે દરમિયાન બે સાક્ષીઓ મહાન શહેર સોદોમ અને મિસરની ગલીમાં મૃત હાલતમાં પડ્યાં હતા.

18 જુલાઈ, 2020 ત્રણ અને અડધા પ્રતીકાત્મક દિવસો (“સાત વખત”)ની શરૂઆત દર્શાવે છે, જેનો દૃષ્ટાંત 1856 થી 1863 સુધીના ઇતિહાસ દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો. બંને સમયગાળા “સાત વખત”ના પ્રતીકો છે. બંને સમયગાળા વ્યવસ્થાકાળના પરિવર્તન (એક સંક્રમણ)ને ચિહ્નિત કરે છે. બંને સમયગાળા “સાત વખત” સાથે સંકળાયેલા જ્ઞાનના વધારાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

બાબેલના રાજ્યમાંથી મીદો-પારસના રાજ્યમાં પરિવર્તનના સમયગાળામાં દાનિયેલે લેવ્યવ્યવસ્થા અધ્યાય ર૬ની પ્રાર્થના કરી હતી; આ રીતે, લેવ્યવ્યવસ્થા અધ્યાય ર૬ની પ્રાર્થનાને અંતિમ દિવસોના પરિવર્તનના એક માર્ગચિહ્ન તરીકે ઓળખાવવામાં આવે છે. મિલરના સ્વપ્નમાં, “scattering” શબ્દના સાત પ્રયોગોના અંતે, મિલર રડે પણ છે અને પ્રાર્થના પણ કરે છે. આ રોદન તે બિંદુને ચિહ્નિત કરે છે જ્યારે યહૂદાના કુળનો સિંહ (માટીની ઝાડૂવાળો માણસ) મુદ્રાંકિત કરવામાં આવેલ સંદેશને અમુદ્રિત કરે છે.

મિલરની પ્રાર્થના દાનિયેલની લેવીયવ્યવસ્થા છવીસની તે પ્રાર્થનાનું ચિહ્ન મૂકે છે, જે “સાત વખત” સાથે સંબંધિત છે, અને મિલરના સ્વપ્નમાં દ્વાર અને બારીઓ ખુલ્યાં ત્યારે થાય છે. પરંતુ નવમા અધ્યાયમાં આવેલી દાનિયેલની પ્રાર્થના, બીજા અધ્યાયમાં આવેલી દાનિયેલની પ્રાર્થના સાથે પણ સુસંગત છે. તે પોતાની “સાત વખત”ની અવધિના અંતે નેબૂખદનેસ્સરની પાપસ્વીકારની પ્રાર્થના સાથે પણ સુસંગત છે.

આથી મિલરની પ્રાર્થના લેવીયવ્યવસ્થા અધ્યાય છવીસની પ્રાર્થના દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામેલી હતી, જે જાહેર પાપસ્વીકારની પ્રાર્થના તથા અંતિમ ભવિષ્યવાણીય રહસ્યને અનમુદ્રિત કરવાની વિનંતિરૂપ પ્રાર્થના હતી, કારણ કે સર્વ ભવિષ્યવાણી અંતિમ દિવસોને જ દર્શાવે છે. તેથી દાનિયેલ અધ્યાય બેનું રહસ્ય અનમુદ્રિત થનાર અંતિમ રહસ્યનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. પોતાના સ્વપ્નમાં મિલરની પ્રાર્થના તેના ઓરડામાં રહેલા રત્નો સાથે બનેલી ઘૂણાસ્પદ બાબતો અંગેની વ્યાકુળતા અને ધાર્મિક રોષની પ્રાર્થના હતી. તેની વ્યાકુળતા એઝિકિયેલ અધ્યાય નવમાં એક લાખ ચુમ્માલીસ હજારના મુદ્રાંકનના સમયમાં નિસાસા નાખનાર અને વિલાપ કરનાર લોકો દ્વારા દર્શાવવામાં આવી હતી.

મિલરે જોયું કે સત્યોએ ક્રમે-ક્રમે ખોટી સિદ્ધાંતો દ્વારા દફનાવવામાં આવતાં ગયા, અને અંતે એવી સ્થિતિ આવી કે જેમાં કફનપેટી (અર્થાત્ બાઈબલ પોતે) નષ્ટ કરી દેવામાં આવી. મિલરની કફનપેટીનો નાશ એક્વેન્ટિઝમની ત્રીજી પેઢીમાં ત્યારે થયો, જ્યારે બાઈબલની આધુનિક ભ્રષ્ટ કેથોલિક-આધારિત આવૃત્તિઓના પક્ષે કિંગ જેમ્સ બાઈબલને જ્ઞાતપૂર્વક એક તરફ મૂકી દેવા માટે એક હેતુપૂર્વકનું આંદોલન ઊભું કરવામાં આવ્યું.

મિલર રડી પડ્યો, પછી પ્રાર્થના કરી, અને તરત જ એક દુઃખી મુલકો બધા બહાર નીકળી ગયા. ત્યારબાદ ધૂળની ઝાડૂ ધરાવતો માણસ (યહૂદાના કુળનો સિંહ) અંદર પ્રવેશ્યો, બારીઓ ખોલી અને સફાઈ કરવાનું શરૂ કર્યું. પછી મિલરે વિખરાયેલા રત્નોની બાબતે પોતાની ચિંતા વ્યક્ત કરી, અને ધૂળની ઝાડૂ ધરાવતા માણસે વચન આપ્યું કે તે રત્નોની સંભાળ રાખશે. ધૂળની ઝાડૂ ધરાવતા માણસના સફાઈના કાર્યની ગહન ગતિમાં, મિલરે એક ક્ષણ માટે પોતાની આંખો બંધ કરી, અને જ્યારે તેણે પોતાની આંખો ખોલી, ત્યારે કચરો ગાયબ થઈ ગયો હતો. રત્નોનો ઓરડાભરમાં વિખરાયેલા હતા, અને પછી ધૂળની ઝાડૂ ધરાવતા માણસે મોટો કોથળો મેજ પર મૂક્યો, રત્નોને ભેગા કર્યા અને તેમને તે કોથળામાં નાખતાં કહ્યું: “આવો અને જુઓ.”

“આવો અને જુઓ” એવો વાક્યપ્રયોગ એનું પ્રતીક છે કે હમણાં જ કોઈ સત્યનું મુદ્દાંકન ખોલવામાં આવ્યું છે. મિલર માટે જે સત્યનું મુદ્દાંકન ખોલવામાં આવ્યું છે તે અંતિમ સત્ય છે, કારણ કે ત્યાર પછી બનનાર આગળની ઘટના “પોકાર” સમયે મિલરનું જાગૃત થવું છે, જે મહાન પોકારનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. મિલરાઇટોના ઇતિહાસમાં મધરાત્રીની પોકારનો સંદેશ મેળવવામાં મિલર છેલ્લો હતો, અને સ્વપ્નમાં તેને જાગૃત કરતી પોકારના તરત પહેલાં તેણે ક્ષણમાત્ર માટે પોતાની આંખો બંધ કરી. બાઇબલમાં “ક્ષણમાત્ર” અને “આંખો”નો ઉલ્લેખ કરતો એકમાત્ર ઉતારો પ્રથમ પુનરુત્થાનની ઓળખ આપે છે.

જો, હું તમને એક ભેદ બતાવું છું; આપણે સૌ નિદ્રાધીન નહીં થઈએ, પરંતુ આપણે સૌ બદલાઈ જઈશું, એક ક્ષણે, આંખના પલકારામાં, છેલ્લી તુરી વાગે ત્યારે; કારણ કે તુરી વાગશે, અને મૃતો અવિનાશીરૂપે ઉઠાડવામાં આવશે, અને આપણે બદલાઈ જઈશું. કેમ કે આ નાશવાને અવિનાશિત્વ ધારણ કરવું જ પડશે, અને આ મરતુકે અમરત્વ ધારણ કરવું જ પડશે. 1 કોરિંથીઓ 15:51-53.

પ્રકાશન અધ્યાય અગિયારમાં દર્શાવ્યા મુજબ, ત્રીજા દેવદૂતની લાઓદિકીયા યળવળમાંથી ત્રીજા દેવદૂતની ફિલાદેલ્ફીયા યળવળમાં થયેલા પરિવર્તનના ઇતિહાસમાં, મિલર મધ્યરાત્રિના પોકારનો સંદેશ પ્રાપ્ત કરનાર જ્ઞાની કુંવારીકાઓમાંના અતિ અંતિમનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તેને પ્રથમ પ્રાપ્ત કરનારાઓ સૌથી વધુ આત્મિક હતા.

“આ મધરાત્રીની પોકાર હતી, જે બીજી દૂતના સંદેશને શક્તિ આપવાની હતી. નિરોત્સાહ થયેલા સંતોને જાગૃત કરવા અને તેમના આગળ રહેલા મહાન કાર્ય માટે તેમને તૈયાર કરવા સ્વર્ગમાંથી દૂતો મોકલવામાં આવ્યા. સર્વાધિક પ્રતિભાશાળી પુરુષો આ સંદેશ સ્વીકારનાર પ્રથમ ન હતાં. દૂતો નમ્ર અને સમર્પિત લોકોને મોકલવામાં આવ્યા, અને તેમને આ પોકાર ઊઠાવવા પ્રેરિત કરવામાં આવ્યા: ‘જોવો, વરરાજા આવે છે; તેને મળવા બહાર નીકળો!’ જેમને આ પોકાર સોંપવામાં આવી હતી, તેઓ ઉતાવળથી આગળ વધ્યા, અને પવિત્ર આત્માની શક્તિમાં સંદેશ પ્રગટ કર્યો અને તેમના નિરોત્સાહ ભાઈઓને જાગૃત કર્યા. આ કાર્ય મનુષ્યોની જ્ઞાનતા અને વિધામાં આધારિત ન હતું, પરંતુ દેવની શક્તિમાં હતું; અને જેમણે આ પોકાર સાંભળી, એવા તેમના સંતો તેનો પ્રતિકાર કરી શક્યા નહીં. સર્વાધિક આધ્યાત્મિક લોકોએ આ સંદેશ પ્રથમ સ્વીકાર્યો, અને જેમણે અગાઉ કાર્યમાં આગેવાની લીધી હતી, તેઓ જ તેને સ્વીકારવામાં અને આ પોકારને વધુ પ્રબળ બનાવવામાં છેલ્લાં રહ્યા: ‘જોવો, વરરાજા આવે છે; તેને મળવા બહાર નીકળો!’” Early Writings, 238.

પ્રકાશન અધ્યાય અગિયારનાં સાડા ત્રણ સાંકેતિક દિવસોના અંતે, એઝિકિયેલ અધ્યાય સડત્રીસમાં દર્શાવાયેલા બે સંદેશાઓમાંથી પ્રથમ સંદેશાની ઘોષણા કરવામાં આવે છે. પ્રથમ સંદેશો મૃત અને વિખરાયેલા હાડકાંને એકત્ર કરે છે, પરંતુ તેઓ હજી પણ મૃત જ રહે છે. આ સંદેશો તે સ્વર દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો જે “વનમાં” પોકારતો હતો; તેથી આ ઓળખ થાય છે કે એઝિકિયેલનો સંદેશ સાડા ત્રણ સાંકેતિક દિવસો પૂર્ણ થાય તે પહેલાં શરૂ થાય છે. એ સાડા ત્રણ દિવસો “વન”નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને એ જ “વન”માંથી આ સંદેશાની ઘોષણા કરવામાં આવે છે. “વન” “સાત કાળ”નું પણ પ્રતીક છે, જે એક સંક્રમણ અને એક અનમુદ્રણને ચિહ્નિત કરે છે, જે પરીક્ષણની પ્રક્રિયાનો આરંભ કરાવે છે.

સંદેશનો ક્રમશઃ વિકાસ થાય છે, અને ક્રમશઃ સ્વીકાર પણ થાય છે, જેમ મિલ્લરાઇટ ઇતિહાસમાં મધરાત્રીના પોકાર દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું છે. સૌથી વધુ આત્મિક લોકો જ વનપ્રદેશમાં પોકાર કરતી વાણીના સંદેશને પ્રથમ સ્વીકારનાર હતા, અને એડવેન્ટિઝમના ઇતિહાસકારો 22 ઓક્ટોબર, 1844 પહેલાંના થોડાં જ દિવસોમાં વિવિધ મિલ્લર દ્વારા લખાયેલા એક પત્ર તરફ સંકેત કરે છે, જેમાં મિલ્લર સાક્ષ્ય આપે છે કે તેણે અંતે સેમ્યુઅલ સ્નોના મધરાત્રીના પોકારના સંદેશને સમજ્યો અને સ્વીકાર્યો.

“પ્રિય ભાઈ Himes: હું સાતમા મહિનામાં એવી મહિમા જોઈ છું, જેવી મેં અગાઉ ક્યારેય જોયી નહોતી. યદ્યપિ પ્રભુએ મને દેઢ વર્ષ અગાઉ સાતમા મહિનાના પ્રતીકાત્મક અર્થ દર્શાવ્યા હતા, તોય હું તે પ્રતીકોની શક્તિ સમજી શક્યો ન હતો. હવે, પ્રભુના નામની સ્તુતિ થાયો, હું પવિત્ર શાસ્ત્રોમાં એવી સુંદરતા, એવી સુસંગતિ અને એવો મેળાપ જોઉં છું, જેના માટે મેં લાંબા સમયથી પ્રાર્થના કરી હતી, પરંતુ આજદિન સુધી જોયું ન હતું. હે મારા આત્મા, પ્રભુનો આભાર માન. ભાઈ Snow, ભાઈ Storrs, અને અન્યોએ મારી આંખો ખોલવામાં જે સાધનરૂપ સેવા બજાવી છે, તે બદલ તેઓ આશીર્વાદિત થાયો. હું લગભગ ઘરે આવી પહોંચ્યો છું. મહિમા!! મહિમા!! મહિમા!! મહિમા!!” William Miller, Signs of the Times, October 16, 1844.

મિલરના સ્વપ્નમાં દર્શાવ્યા મુજબ મધ્યરાત્રીના રોદનની ઇતિહાસની પુનરાવર્તનમાં, મિલરે એક ક્ષણ માટે પોતાની આંખો બંધ કરી. આ રીતે, “એક ક્ષણમાં, આંખના પલકારામાં, છેલ્લા તૂર પર; કારણ કે તૂર વાગશે, અને મરણ પામેલાઓ ઊભા કરવામાં આવશે.” મિલરના સ્વપ્નમાં તે મધ્યરાત્રીના રોદનનો સંદેશો સ્વીકારનારાઓમાં છેલ્લાને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેમ તેણે પોતાના ઇતિહાસમાં કર્યું હતું. તે તેઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેઓ અંતે સંદેશને સ્વીકારે છે, એ પહેલાં જ કે ધૂળ સાફ કરનાર માણસ વિખરાયેલા રત્નોને ભેગા કરીને મોટા પેટારમાં નાખી દે. પ્રકાશન અધ્યાય અગિયારમાં, હિઝકિયેલના બીજા સંદેશને—જે ઇસ્લામના ચાર પવનોનો સંદેશ છે, અને જે સીલ કરવાનો સંદેશ પણ છે—છેલ્લે સ્વીકારનારાઓ એ કાર્ય એ સમયે કરે છે, જ્યારે સાત તૂરોમાંના છેલ્લા તૂરના વાગવા પહેલાં જ, જે “ત્રીજું હાય” તૂર છે. “એક ક્ષણમાં, આંખના પલકારામાં, છેલ્લા તૂર પર; કારણ કે તૂર વાગશે, અને મરણ પામેલાઓ અવિનાશીરૂપે ઊભા કરવામાં આવશે, અને અમે બદલાઈ જઈશું.” (1 Corinthians 15:52)

આ અવતરણ બીજા આગમન સમયે થતી પ્રથમ પુનરુત્થાનની ઓળખ આપે છે, પરંતુ મૃત સૂકાં હાડકાંઓનું એક પુનરુત્થાન (બે સાક્ષીઓ) પણ છે, જે પ્રકાશનના અગિયારમા અધ્યાયના મહાભૂકંપની ઘડીએ થાય છે. તે ભૂકંપની “ઘડી”માં, સાત તૂરીઓમાંથી છેલ્લી તૂરી વાગે છે, અને જે મૃત સાક્ષીઓ રસ્તા પર હતા તેઓ ફરી જીવંત કરવામાં આવે છે, લાઉડિકીયન તરીકે નહીં, પરંતુ ફિલાડેલ્ફિયન તરીકે; કારણ કે ત્રીજા અફસોસની તૂરીએ, બે સાક્ષીઓને મુદ્રાંકિત કરવામાં આવ્યા છે અને તેઓ અવિનાશી સ્વરૂપમાં પરિવર્તિત થાય છે, કેમ કે તેઓ હવે ફરી કદી પાપ કરશે નહીં. મિલર તે છેલ્લાને પ્રતિનિધિત્વ આપે છે જે તે સંદેશ પ્રાપ્ત કરે છે જે બે સાક્ષીઓને જીવનમાં લાવે છે, જે ઇસ્લામની ચાર પવનોનો સંદેશ છે, અને તે જ મુદ્રાંકનનો સંદેશ છે.

તે તૂર્યધ્વનિ સોદોમ અને ઇજિપ્તની રસ્તાઓમાં વિખેરાઈ ગયેલાં મૃત, સૂકાં હાડકાંના અંતિમ અવશેષને ઊભું કરે છે. મિલરે જોયું કે કપટી સિદ્ધાંતો દ્વારા સત્યને ક્રમશઃ દફનાવવામાં આવતું હતું. અંતે મિલર રડ્યો, અને એ સમયને ચિહ્નિત કર્યો જ્યારે મુદ્રામોચન શરૂ થવાનું હતું, કારણ કે મુદ્રામોચન એક ક્રમશઃ આગળ વધતું કાર્ય છે. તે મુદ્રામોચન સાડા ત્રણ દિવસના અંતિમ સમયગાળામાં શરૂ થયું.

મિલર રડ્યા પછી, મુદ્રાંકિત પુરુષ તકની મુદ્રાઓ ખોલવાની શક્તિ ધરાવનાર તે ૮ ચક્તિ આ વાર્તામાં પ્રવેશી. મિલરના સ્વપ્નમાં તે “ડર્ટ બ્રશ મેન” હતો. ૮ ચારબાદ મિલરે પ્રાર્થના કરી, અને તરત જ એક દ્વાર ખુલ્લું થયું; આ તે બિંદુનું ચિહ્ન હતું જ્યાં ત્રીજા દૂતની લાઓદિકિયા ચળવળ ત્રીજા દૂતની ફિલાદેલ્ફિયા ચળવળમાં પરિવર્તિત થવાની હતી. તેની પ્રાર્થના લેવી ૮ ચવરસ થા અથવા છવીસની પ્રાર્થના હતી; તે અંતિમ ભવિષ્યવાણીય રહસ્યની સમજ માટેની પ્રાર્થના હતી અને તે બળવાખોરીનો જાહેર સ્વીકાર હતો જેણે બે

સાક્ષીઓ પર સાડા ત્રણ દિવસ લાગ્યા; તે એઝેકિયેલ અદ્યાય નવમાં મુદ્રાંકિત થયેલાઓની પ્રાર્થના હતી.

પ્રાર્થના પછી, ખ્રિસ્ત (ધૂળ ઝાડનાર પુરુષ) અંદર પ્રવેશ્યા અને ઓરડાને સાફ કરવા લાગ્યા. ધૂળ ઝાડનાર પુરુષના શુદ્ધિકરણના કાર્યના અંતે, મિલરે એક ક્ષણ માટે પોતાની આંખો મીંચી, જે તે સમયગાળાના અંતને દર્શાવતું હતું કે જેમાં મૃત્યુ પામેલા સુકા ઢાડકાંને પુનર્જીવિત કરવામાં આવવાના હતા. ત્યારબાદ ધૂળ ઝાડનાર પુરુષે મિલરના ઓરડામાં વિખરાયેલા રત્નોને ભેગા કર્યા અને તેમને મિલરના ઓરડાના મધ્યમાં આવેલી એક મેજ ઉપર મુકાયેલા નવા, મોટા કફનમાં સ્થાપિત કર્યા, જેમ બે સાક્ષીઓને ધ્વજચિહ્નરૂપે ઊંચા ઉપાડવામાં આવે છે. ધ્વજચિહ્ન તરીકે, તેઓ પછી દેવના બીજા ઝુંડને, જે હજી બેબિલોનમાં છે, આહ્વાન કરે છે કે, “આવો અને જુઓ,” તે સંદેશને, જેને યહૂદાના વંશના સિંહે હમણાં જ તે નવા, મોટા કફનમાં નાખ્યો છે.

આગામી લેખમાં આપણે ઉલાઈ નદીના દર્શનને દાનિયેલના ગ્રંથમાંથી પ્રગટ થયેલ તે સત્યોના પ્રતીક તરીકે વિચારવાનું શરૂ કરીશું, જે 1798માં ઉઘાડવામાં આવ્યો હતો. તે વિચારણા પહેલાં અમે સંદર્ભના થોડાંક મુદ્દાઓ અગાઉથી સ્થાપિત કર્યા છે. પ્રથમ એ છે કે મિલરાઇટોનો સંદેશ સંપૂર્ણ હતો (તેની વૃદ્ધિના તે તબક્કે), પરંતુ અપૂર્ણ હતો. તેને ત્રણ નહિ, પરંતુ બે ઉજાડ કરનાર સત્તાઓના ઢાંચામાં મૂકવામાં આવ્યો હતો. બીજું એ છે કે જ્યારે મિલરની સ્વપ્નકથા મૂળભૂત સત્યોની અંતિમ પુનઃસ્થાપનાની ઓળખ આપે છે, ત્યારે તે મૂળભૂત સત્યો તેમની મૂળ મહિમા કરતાં “દસ ગણા તેજસ્વી” હોય છે. ત્રીજો મુદ્દો એ છે કે પ્રથમ દૂતની ગતિ (મિલરાઇટ યજ્ઞવળ) ત્રીજા દૂતની ગતિમાં પુનરાવર્તિત થાય છે, પરંતુ થોડાંક મહત્વપૂર્ણ અપવાદો સાથે. પ્રતીક તરીકે મિલરાઇટો ફિલાદેલ્ફિયનો હતા; તેઓ પરિવર્તિત નેબુકદનેઝર હતા, પરંતુ અંતે અને દુર્ભાગ્યે, 1863માં તેમણે “ચરીહો ફરીથી બાંધ્યું.”

ત્રીજા દૂતની યજ્ઞવળ લાઓદિકિયાઓ તરીકે શરૂ થઈ, જેઓને પરિવર્તનની જરૂર હતી, પરંતુ અંતે તેઓ ચરીહોની અંતિમ વિનાશમાં (અંતિમ દિવસોના ચરીહોનો) ભાગ લેશે.

“તારક પિતૃપુરુષો અને પ્રભુવક્તાઓએ જે કહ્યું હતું તેને રદ કરવા આવ્યો ન હતો; કારણ કે આ પ્રતિનિધિ પુરુષો દ્વારા તો તે પોતે જ બોલ્યો હતો. દેવના વચનનાં બધા સત્યો તેની પાસેથી જ આવ્યા હતા. પરંતુ આ અમૂલ્ય રત્નોને ખોટા ગોઠવણોમાં મૂકવામાં આવ્યા હતા. તેમની અમૂલ્ય જ્યોતિને ભૂલની સેવા કરવા માટે વપરાવવામાં આવી હતી. દેવ ઇચ્છતા હતા કે તેમને ભૂલની ગોઠવણોમાંથી કાઢી લઈને સત્યના માળખામાં પુનઃસ્થાપિત કરવામાં આવે. આ કાર્ય માત્ર દેવી હાથે જ સિદ્ધ કરી શકતું હતું. ભૂલ સાથેના તેના સંબંધને કારણે સત્ય દેવ અને મનુષ્યના શત્રુના કાર્યની સેવા કરી રહ્યું હતું. ખ્રિસ્ત તેને એવા સ્થાને મૂકવા આવ્યો હતો જ્યાં તે દેવને મહિમા આપે અને માનવજાતિના ઉદ્ધારનું કાર્ય કરે.” The Desire of Ages, 287.